

[Stats- og udenrigsministeren.]

Overenskomst om Told og Udenrigshandel indeholdte danske toldindrømmelser (GATT). Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til de til forslaget knyttede bemærkninger og lister over toldindrømmelser, skal jeg bemærke følgende:

1. Den internationale toldkonference, hvis resultater hermed forelægges det høje ting, er den fjerde i rækken af toldkonferencer, der i det sidste årti har fundet sted inden for GATTs rammer. På de to første konferencer i Genève i 1947 og i Annecy i 1949 opnåedes der ikke ubetydelige resultater. På den tredje toldkonference, der afholdtes i Torquay i vinteren 1950-51, viste det sig imidlertid, at mulighederne for vedtosidede toldforhandlinger at nå videre i retning af toldnedsættelser i det væsentlige var udtømt, og konferencens resultater blev derfor ret beskedne.

Det er på denne baggrund, man må se de bestræbelser, som Danmark og andre lavtariflande igennem flere år har udfoldet inden for GATT for at få gennemført en automatisk virkende toldnedsættelsesplan, det vil sige en plan, hvorefter alle de deltagende lande — uden tosidede forhandlinger om ydelser og modydelser — reducerer deres toldsats over en vis periode.

På grund af modstand fra adskillige højtariiflande er disse bestræbelser ikke blevet kronet med held. Under sagens drøftelse på GATT-samlingen i vinteren 1954-55 skete der ingen ændring heri; imidlertid blev det, da den amerikanske regering af kongressen på ny havde fået bemyndigelse til under forudsætning af gensidighed at yde begrænsede toldindrømmelser, vedtaget at afholde en ny toldkonference i foråret 1956.

Under forhandlingerne om tilrettelæggelsen af denne toldkonference fortsatte man fra dansk side bestræbelserne for at få vedtaget en automatisk toldnedsættelses-procedure som middel til at fjerne eller mindske dispariteten mellem lavtariflandenes og højtariiflandenes toldniveau. Disse ønsker blev dog ikke taget til følge. Man opnåede blot, at en svag islet af multilateralisme blev indføjet i forhandlingsreglerne først og fremmest derved, at den såkaldte toldforhandlingskomité fra tid til

anden skulle foretage en kritisk gennemgang af de bilaterale forhandlingens forløb. Desuden vedtoges det, at de deltagende landes tilbud ikke skulle angives som tilbud til enkelte lande, men samles i en såkaldt konsolideret tilbudsliste, der skulle overgives forhandlingspartnerne ved konferencens begyndelse og i princippet danne grundlag for forhandlingerne med alle deltagende lande. Endelig fik man på ny understreget princippet om, at binding af en lav toldsats skulle kunne anses som tilstrækkelig modydelse for nedsættelse af en høj toldsats.

2. Selv om det således aftalte grundlag måtte give anledning til alvorlig tvivl om muligheden for at opnå væsentlige nye fremskridt i retning af toldnedsættelser, indtog regeringen i forståelse med de interesserede erhvervsorganisationer det standpunkt, at man fra dansk side dog burde deltage i konferencen og søge at udnytte det svage multilaterale element i forhandlingsreglerne mest muligt. Såfremt det viste sig umuligt under konferencen at enes om mere betydningsfulde toldnedsættelser, ville dette styrke den foran nævnte argumentation for, at man nu burde tage nye metoder af mere automatisk karakter i anvendelse.

3. Forhandlingernes forløb bekræftede rigtigheden af dette synspunkt. Toldforhandlingskomiteens virksomhed var uden større indflydelse på forløbet af de bilaterale forhandlinger, og de af Danmark og andre lavtariflande udfoldede kraftige bestræbelser for at aktivisere komiteen forblev i det store og hele resultatløse.

Som det fremgår af det foreliggende forslag, blev Danmarks bilaterale forhandlinger præget af, at der fra de andre landes side ikke forelå tilbud om toldnedsættelser for vore vigtigste landbrugseksportvarer, og at tilbuddene i industrivaresektoren kun var af begrænset interesse for dansk erhvervsliv.

4. Ligesom tilfældet var i 1930'erne, har de fælles principielle interesser ved flere lejligheder fået de europæiske lavtariflande, Danmark, Norge, Sverige, Beneluxlandene og Schweiz, til at indtage fælles standpunkter i de senere års tolddrøftelser. I foråret 1956 fremlagde man fra dansk side en toldnedsættelsesplan for de øvrige lavtariflande